

...vred ali v Mariboru s ...

SLOVENSKI GOSPODAR

...dobiva ... ročnica ...

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZRAVO

16. številka

Maribor, dne 21. aprila 1921.

55. letnik.

Naša prva zmaga.

Poraz „Samostojne“ in liberalne stranke pri občinskih volitvah.

Ze zadnjič smo na kratko omenili ...

Slovensko ljudstvo je obsodilo pred vsem ...

O liberalni stranki lahko zapoje mo „Misere“.

Nevarnejša je socijaldemokratska in komunistična stranka.

Zaklad na otoku.

iz angleškega prevedel Paulus.

(Dalje.)

In zopet me je stisnil za roko, da sem skoraj omedlel.

Tako zelo sem se bal slepega berača, da sem čisto pozabil na svoj veliki strah pred kapitanom.

Ubogi kapitan je dvignil oči -- in na en mah ga je zapustila pijanost in čisto trezen je strmel v slepeca.

„Ostani, Bill, kjer si!“ je rekel berač. „Vidim sicer nič, pa zato tem bolje slišim, in če bi tudi samo bil v istem mignil. Opravi ti imau s teboj.“

Ubogala sva ga do pičice in videl sem, da je slepi berač djal nekaj kapitanu v dlan, ki jo je pa koj močno stisnil.

sladko govoriti, a storili pa se niso za ljudstvo prav ničesar.

Veseli smo, ko dobivamo tako ugodna poročila iz zelenega Slov. Stajerja. Prvi boj to je sestava kandidat nih list je končan.

Samostojno-demokratske dobrote za obč. volitve.

Občinske volitve so pred durmi in s kakimi dobrotami nas pitajo gg. demokrati in samostojni minister iz Belgrada? Ta gospoda razglasa, da bo povišala davke z ozirom na vedno naraščajoče državne potrebe, katere je zakrivil 120.000 milijonski nakup gg. Turkov in stroški za mobilizacijo, za katero je kot prvi glasoval samostojni minister Pucelj.

Ako odirajo liberalci in samostojni

kmeta potem davkov in najpotrebnejših pristojbin, kjer le morejo, kako bi ga še le, ako bi se posrečilo tem nenasmiljenim narodnim pijavkam se vrnili v naše občine!

Milijonski nakup turških glasov za liberalno samostojno vlado, nepotrebni stroški za mobilizacijo, višji novi davki in 100% povišanje poštinih pristojbin, vsa ta dejstva pridigujejo kmetu, da treba z liberalno samostojnim gospodarstvom pomesti pred izpred praga kmetijske vlade in moči -- občine!

Na dan 28. novembra je zaslepilieno kmetško ljudstvo spuščalo kroglice v kravarstvo škrinjico Samostojne in danes imamo od konstituantnih volitev vsaki dan naraščujoča bremena, ki grozijo kmetu z gospodarskim uničenjem.

Dneva 5. in 8. maja bosta zopet dreva, ko se bočkvala kmetška usoda pri korenini -- občini. Ali bo tudi ta dva dni volil naš kmet tako nespartmetno kot je 28. novembra 1920? Mislimo, da ne, ker poročila o zmagi K. Z. pri občinskih volitvah govore že danes drugače!

Izvoz živine in mesa prepovedan.

Poslanci Samostojne zoper kmeta!

Liberalni listi poročajo, da je izvoz živine in mesa iz naše države zopet popolnoma prepovedan. Ta prepoved je naše kmete strašno zadela. Do sedajna suša je uničila travnike, da letos ne bo sena. Kmetje nimajo zadosti krme za svojo živino.

kih dneh in spomni na prvo je bil še svež v moji duši.

IV.

Po kapitanovi smrti sem nemudoma povedal materi, kar mi je zaupal pred par dnevi. Morebiti bi bilo bolje, da sem jej povedal že prej.

Najin položaj je bil vsekako težaven. Mož je imel denar zgoraj v svojem zaboju, dolga pa je tudi mnogo napravil v gostilni, zato je nekaj njegove zapuščine po vsej pravici slo nama. Ampak dvomil sem, da bodo kapitanovi tovariši, ki so se gotovo potikali kje tod v bližini -- vsaj Crni pes in slepi berač nista mogla biti daleč, -- voljni odstopiti nama za kapitanove dolgove del denarja, ako bi dobili njegov zaboju v roke.

Treba jih je bilo prehiteti. Pa kako? Če bi jezdit k zdravniku, kakor mi je naročil kapitan, bi mati ostala sama in brez pomoči. Na to torej ni bilo misliti. Sploh se nama je zdejo še celo prenevarno, da bi ostala čez noč v samotni gostilni. Najmanjši šum je naju plašil. Vsak trenutek sva mislila, da čujeva korake na cesti in če sem se spomnil na mrtvega kapitana, ki je ležal v gostilniški sobi, in na odurne-

vlada na dreganje poslancev Kmetijske zveze dovolila izvoz živine. Kakor hitro je bil izvoz živine dovoljen, so poskočile cene živini, tako da je kmet dobil živino malo boljše plačano.

Komaj pa je postal samostojni poslanec mesar Pucelj minister za poljedelstvo, se je začelo delati proti izvozu živine. Mesarji so zborovali na več krajih ter povsod zahtevali, da se prepove izvoz živine. Mesarji trdijo, da so cene živini previsoke, da ne morejo dobiti živine, da radi tega ne morejo preskrbeti mestnega prebivalstva z mesom. V Ljubljani so mesarji eno nedeljo celo „Strajkali“ in niso hoteli pripeljati mesa na trg.

Pa še drug vzrok je, zakaj je minister Samostojne stranke, mesar Pucelj, prepovedal izvoz. Samostojni poslanci in njihovi prijatelji okrog „Ekonom“ in „Kmetijskega lista“ imajo popolnoma prazne kase in rabijo denar. Vstopili so v vlado in glasujejo za vlado, če tudi je proti kmetiskim koristim, samo za to, da jim vlada plača dolgove, ki jih imajo pri svojih podjetjih. „Ekonom“ je svojčas delil koruzo po znizani ceni, da je s tem lovil kmetijske glasove za Samostojno pri zadnjih volitvah.

Samostojneži pa rabijo še več denarja za svoje župe, pa tudi za agitacijo. Tega si morajo prislužiti. In najboljšje se zasluži denar z izvoznici, to samostojneži dobro vedo. A če je izvoz živine prost, potem ni treba izvoznic za živino. Zato se mora meja za živino zapreti. Kdor hoče zdaj živino izvažati, mora imeti dovoljenje od vlade ali z drugimi besedami: imeti mo-

ga slepeca, ki se je skrival kje blizu vsak čas pripravljen, da se vrne, ob se bil najrajši skrit od strahu pod kozo, kakor pravijo. Nekaj je bilo treba ukreniti in skleniti sva nazadnje, da odideva oba in poiščeva pomoči v bližnji vasi.

Rečeno, storjeno. Gologlava, Ekoršna sva bila, sva pohitela na cesto ven v večerni mrak in mrzlo meglo.

Vas je ležala par sto metrov proč od nas za bližnjim gričem in v nasprotni smeri s tisto, odkoder je prišel slepi berač in kamor se je po vsej verjetnosti spet vrnil. Hitela sva po cesti, od časa do časa sva se ustavila, da bi prišla k sapi, in sva poslušala. Pa nič ni bilo čuti, le morje je nalahnobutalo ob skale in vrani so krolali v gozdu.

Luči so že prižigali v vasi, ko sva pribežala do prvih hiš, in nikoli več ne bom pozabil, kako prijetno mi je dela rumenkasta svetloba, ki se je sipala iz vrat in oken ven v temo, in kako sem se čutil pomirjenega, da sem spet med ljudmi. Pa kmalu sva spoznala, da je bila ta tolažba tudi sedina pomoč, ki sva jo dobila v vasi.

(Dalje prih.)